

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemana velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemana velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.
V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inzerate) vsprejema upravništvo in ekspeditelj v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemči nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 34.

V Ljubljani, v torek 11. februvarija 1896.

Letnik XXIV.

Deželni zbor Kranjski.

Poldnevni šolski pouk.

V sobotni seji so poslanec Pfeifer in tovariši izročili nastopni samostalni predlog:

Sklene se zakon:

§ 1. Za vredbo pol- in celdnevnega pouka na javnih ljudskih šolah veljajo sledeče določbe:

1. Poldnevni pouk določa deželni šolski svet za vse šolske letnike ne gledé na število razredov:

a) uradnim potom za vse tiste učence, kateri pri celdnevem pouku radi oddaljenosti svojega rednega bivališča od šole ne morejo opoludne k obedu domov hoditi in za katere — ne da bi se v to silili njihovi stariši, namestniki ali občine — ni trajno preskrbljena opoludne topla hrana, in

b) vsled prošnje rodbinskih načelnikov, ki se izključno pečajo s kmetijstvom ali kateri — da preživé sebe in svoje — obdelujejo lastno ali tuje zemljišče (kot vžitkarji, najemniki, opravniki, vincarji itd.), ako število prosilcev znaša večino v šolskem okolišu stanujočih rodbin.

2. Na ljudskih šolah, kjer se ne nahajajo ali prenehajo razlogi za poldnevni pouk v smislu št. 1 a in b, ostane celdnevni pouk.

§ 2. Sprejemati učence iz šolskih okoliš, v katerih se nahajajo poldnevne šole, se ne dopušča celdnevnim javnim šolam in zasebnim učnim zavodom, ako dotični učenci niso preskrbljeni s toplo opoludansko hrano za celo šolsko leto.

Razpravljaj se bo ta predlog v zasedanju po Veliki noči.

Seja dne 10. februvarija.

(Konec.)

V imenu finančnega odseka posl. dr. Žitnik poroča o podporah za šolske zgradbe.

Dovoljene so bile naslednje podpore: Za šolsko zgradbo v Fari pri Vasi 400, na Gori 200, v Kočevju 1000, Mozeljnu 350, v Tržiču 500, na Dobravi pri Zaspem 150, v Koprivniku 200, na Dovjem 300, v Lešah 200, Ovsišu 500, Ribnem 150, na Bledu 200, v Beli Peči 200, Mengšu 400, Radencah 150, Čepljah 150, Dol. Podgori 200. Dalje se bode za šolo v Sodražici letos izplačala že lani dovoljena podpora 500 gld. Za šolo v Starem Kotu se dovoli 400 gld. na račun prihodnjega leta, ker letos še ne bodo pričeli gradbe. Dalje se dovoli kr. šol. svetu v Motniku za poprave 50 gld., za šol. zgradbo na Razdrtem 200; za popravo šol. poslopja v Žužemberku 300 gld. na račun prihod. leta, ako okr. šol. oblastvo priporoči to podporo. Prošnja kr. šol. sveta pri Sv. Trojici v brdskem sodnem okraju se odkloni z ozirom na to, da je dež. zbor dovolil že 1300 gld.

Prošnja obč. zastopa v Črnem Vrhu v ljubljanski okolici se odstopi dež. odboru, da v prihodnjem letu nasvetuje primerno podporo.

Seja dne 11. februvarija.

Deželnemu zboru predseduje deželni glavar Detela, vlado zastopa deželni predsednik baron Hein.

Zapisnikar prebere zapisnik tajne seje, ki se glasi:

1. Ferdinand Omejca se letna osebna doklada zviša za 100 gld. za toliko časa, dokler se ne premakne v višji plačilni razred.

2. Prošnja deželnega blagajnika Karola Zagarja, da bi se mu pri svoječasnem vpokojenju poleg redne plače 1500 gld. vštela v pokojnino tudi osebna doklada letnih 190 gld. se prosilec vrača z opomnjo, da sedaj ni povoda za rešitev prošnje, ki se bode svoječasnno primerno upoštevala.

3. Prošnja Viktorja Hofmana se vrača z opombo, da sedaj ni povoda za meritorno rešitev prošnje.

4. Ferdinandu Pfeiferju se dovoljuje pokojnina $\frac{1}{2}$ njegove redne plače.

5. Prošnji Franca Ravniharja, da bi se mu pokojnina zvišala za 400 gld., se ne more ugoditi.

6. Prošnji Antona Prelesnika, deželnega knjigovodje, za osebno doklado letnih 290 gld. se z ozirom na organizacijo dež. uradov z dne 17. febr. 1894. ne more ugoditi.

7. Deželni odbor se pooblašča, da služabniku Jožefu Selkodu za zgradbo hiše po svoji previdnosti dovoli starega stavbinskega gradiva od razrušenih deželnih hiš.

8. Stražnemu nadzorniku v prisilni delavnici Francu Pavloviču se s 1. januarjem 1896 dovoli osebna doklada.

9. Predlogu gosp. posianca Hribarja, da bi se gosp. deželnemu inženirju V. Hraskyju podelil naslov nadinženirja ali pa deželnega stavbenega svetnika, se z ozirom organizacije deželnih uradov z dne 17. februvarija 1894 ne more ugoditi.

10. Deželnim primarijem se poviša osebna doklada na 200 gld.

Deželni predsednik odgovarja na interpelacijo poslanca Kalana in tovarišev glede vodopravnih razmer vode Zgošče v Novi Vasi nad Radovljico. Ta odgovor prinesemo v celoti. Ker je odgovor jako pomanjkljiv, predlaga posl. Kalan, da se v prihodnji seji prične o njem razgovor.

Na to se prične razgovor o deželnem proračunu. Prvi govori v glavni razpravi posl. Luckman ter omenja, da se ima deželni zbor boriti s hudimi finančnimi zadregami in da moramo zato, če tudi ne radi, povišati deželne doklade, zato omenja, da bo predlagal v podrobni razpravi, naj se direktni

LISTEK

Oglarjev sin.

(Slika iz oglašarskega življenja.)

III.

„Ali morda si menila,
Da v ljubezni je zgolj med?
Oh, pelina si zabila,
Ki opleta i nje cvet.“
Fr. Levstik.

Ko je prignala Anica onega dne s paše, bila je sicer — vsaj navidezno — vesela in živahna, kakor navadno; vendar ni kazala njene veselosti tiste odkritosti in priprostosti, kakoršno dobimo le pri takih nedolžnih, nepopačenih bitjih. Dober opazovalec in poznavatelj opazil bi bil na vedrem obzorji njenega visokega čela tanke, bele meglice... A še nekaj nenavadnega je bilo onega dne pri Anici. Drugekrat prinesla je namreč vselej s paše šopek cvetic ali jagod, onega dne pa je prišla domov s praznimi rokami.

Mati Grudnovka je zapazila takoj spremembo na hčerki. Zato jo je pa poklicala koj popoludne k sebi v izbo ter jo začela izpraševati, izprva seveda o oddaljenejših stvareh, potem se je pa vedno bolj bližala pravemu središču.

„Vender,“ trdi stara, „se ti je moralo danes nekaj pripetiti, ker vidim, da ni pri tebi do cela vse, kakor je bilo.“

„Ne bodite čudni, mati, kaj neki se mi je moglo pripetiti?“ vpraša Anica in se glasno zasmee; a prav ta smeh izdal jo je še bolj, ker ni imel navadne javnosti in vedrosti.

„Nikar se mi ne skrivaj, ptičica, ko te imam že v rokah. Sedaj sem sicer že stara, a nekaj bila sem tudi mlada in vém, kako je s takimi mladnicami kot si ti,“ ponaša se modro in zvito starka.

Anica se je tu res malo ustrašila, ker uverjena je bila preveč o materini vsevednosti. Obotavljala ni se kar nič več, temveč razkrila je materi vse, kakor pri izpovedi. Povedala jej je, kako je čula Tineta rotečega se, da se ne bo nikdar ženil, rajši ne vé kaj... kako je blede in rudel, ko jo je zagledal in kako je nazadnje ubežal v šumo kakor besen. „In potem,“ vsklikne Anica, „potem kaj sem naredila — —“

„No, kaj — — kaj?“ povpraša mati skoro s strahom.

„Moja neumna veselost me je zapeljala, da sem se za njim glasno zasmejala... Bog varuj, ako me je čul!“ pripovedovala je Anica in videti je bilo, kako jej je žal.

„Kaj pa je, ako te je čul?“ vpraša smeje stara.

„Hotel me ne bo več, tudi če se oženi. Gotovo misli, da sem se mu smejala iz hudobije. — In vender bi jaz ne marala drugega, nego njega.“

„No, no, saj ne bo tako hudo, kakor si domišljuješ. On je malo boječ in odljuden, to mi je pravil sam njegov oče. — A zakaj nisi govorila z njim, ko je prišel k tebi?“

„Misliha sem, da se ne spodobi, da bi jaz pričela pogovor, zato sem čakala, da prične on,“ opravičuje se Anica.

„Bala si se torej, ne-li?“ povzame brž stara besedo.

„Ko je prišel tako iznenada...“

„Drugokrat, ko ga srečaš kje, moraš pričeti ti govoriti. — Videla boš, kako bo imel potem besedo,“ učila je mati hčerko, ki jo je vestno poslušala, vsemu pritrdila in vse obljubila, kar je bilo materi prav in dobro.

Razgovarjali ste se potem še dolgo o raznih stvareh. Slednjič je prišel čas, ko je bilo treba poskrbeti za južino. Anica je vzela košaro ter šla v polje nakopat malo krompirja, stara je pa doma zanelila ogenj in zamesila pogačo iz turšične moke.

Čez majhni dve uri stala je južina že pripravljena na mizi. Mati in hčerka ste se zopet razgovarjali, a sedaj o različnih rečeh: o letini, o rajnem očetu Aničnem, o dotah in ženitninah itd.

(Konec sledi.)

davki povišajo za dva odstotkaj tore, od 28 na 30 odstotkov.

Posl. P o v š e povdarja v obširnem in temeljitem govoru, da razmere v deželnem premoženju vendar niso še tako neugodne, da bi si nikakor ne mogli pomagati razun s povišanjem direktnih davkov, opozarja na razne naložene deželne fonde in prosí, naj bi letos z ozirom na slabo letino deželni zbor ne dovolil povišanja doklad, ker poleg tega dežela še vedno krvavi vsled potresa.

Posl. dr. Žitnik naglašá, da pritožbe gledé prevelikih bremen poljedelskega prebivalstva niso pretirane, kajti že sedaj jih komaj prenašajo. Kmet in mali obrtnik ne morejo več izhajati. Kmet ni Pavliha, ki je padel v vodo, zgrabil se za lase ter se vrgel na suho. Res, da si marsikateri tudi sam z nepredvidnim gospodarstvom ali zapravljivostjo nakoplje revščino, toda te napake, katere se naštevajo, so večinoma posledice napak časa. Govornik dalje izraža želje prebivalstva, naj bi se formalno pravo zastarelega kazenskega zakona glede odredbine iz l. 1835 ublažilo razmeram primerno, kajti ta zakon je v resnici drakoničen, ker ga finančni stražniki z vso strogostjo izvršujejo. Višji uradniki imajo pri pritožbah vezane roke in, dasi bi morda večkrat radi ugodili pritožbam, ne morejo vsled prestrogega kazenskega zakona. In zato je želeti, da bi državni zbor ta zakon primerno preuredil. Mnoge pritožbe so, kakor se zatrjuje, tudi posledica deležev od kaznij, katere v gotovih slučajih dobivajo finančni stražniki. Če pa kdo vsled neznanja zakona zapade denarni kazni, a je ne more plačati, mora v sramotnem zaporu premišljati, kako draga je nevednost. Bivši finančni minister dr. Plenar sam je pri neki priliki v državnem zboru izjavil, da treba dotični zakon iz l. 1835 primerno preurediti, posebno z ozirom na one deleže. Govornik navaja nekaj slučajev, ki izpričujejo strogost zakona. Tako n. pr. je nekemu posestniku pogorela hiša in zgorel mu je tudi sin. Sosedje pa so mu iz goreče hiše rešili kotel za kuhanje žganja. Bil je kaznovan, ker finančni stražnik ni našel kotla na prejšnjem mestu. Naznanjajo se tudi večsah nadzorovanja ob nedeljah, ko so ljudje v cerkvi.

Dalje se slišijo pritožbe, da posamezniki ne smejo svoje kuhe kuhati pri sosedu, če tudi pravilno naznanijo, ampak se od njih zahteva, da si morajo sami nabaviti kotel, če tudi imajo le malo kuhe, da se jim ne izplača. Gledé troškov za bolnišnico omenja, kar se je že naglašalo v zbornici. Troški so razmerno previsoki. Sam baron Schwegel je nedavno izjavil svoje nekdanje trdno prepričanje, da skupni troški za bolnišnico ne bodo preseгли od večine dovoljenega zneska 573.000 glđ. A nedavno je bil rešen konečni trošek v znesku 697.370 glđ. In gotovo ne bo de to konečni račun. „Vem,“ pravi govornik, „da se morajo konečna dela dovršiti. A Vaša večina je rekla A, sedaj naj reče še B. Ko bi naša stranka sedaj imela večino, morala bi izpiti vodo, ki ste jo Vi presolili. A za-se izjavljam, da bodem glasoval proti novemu kreditu, kakor sem že preje proti višjim troškom.“

Konečno pravi govornik nasproti tovarišem v središču: „Nedavno ste nam očitali, da je gospod deželni glavar v imenu naše stranke snubil gg. zastopnike veleposestva. A Vi niste le snubili, temveč zaročili ste se že z njimi, kakor kažejo vsi dogodki v letošnjem zasedanju. Iz mladih let se spominjam, ko je neki Kočevac nosil lajno po vaseh ter si s to godbo služil kruh. V lajni so bile razne figure, ki so se vrtile po godbi. Ob strani je stal ptič, ki je kljuval vrteče se pare. Kdo v zbornici sedaj vrti lajno itd., to si vsak član zbornice sam raztolmači. (Ugovori in smeh.) Gospodje, mi ne poznamo pogojev, pod katerimi se je „Narodova“ stranka v trdno zvezo združila z veleč. gg. tovariši nemške narodnosti, a kličem Vam v spomin znani latinski rek: „Videant consules, ne quid detrimenti respublica capiat;“ (Živahni dobrokličci na levici.)

Znanstvene zveze med hrvatskimi in mažarskimi učenjaki.

Iz Zagreba, 4. feb.

Ni bilo dosti, da so Mažari obsodili naše šole in naše šolske knjige, češ da se v njih goji le preveč hrvatsko domoljubje, a pri tem pa zanemaruje državna zajednica seveda mažarska, nego so pri tej priložnosti napisali tudi zastopnike naših učenih krogov ter jim oponesli, da nočejo občiti z mažarskimi učenjaki. Neki Oto Hermann, profesor budimpeštan-

skega vseučilišča in ob enem poslanec na ogerskem zboru, je omenil v svojem govoru prigodom razprave o hrvatskej tangenti, nekega izleta žalostno osodo v hrvatskem Primorju. Dotični profesor se je vozil namreč iz Reke z ostalimi izletniki mimo Kraljevice, kjer pa parobrod ni postal niti se obrnil v dotično luko, ker se je pomorski kapetan bal kakšnega izgreda radi mažarske zastave na parobrodu in radi samih izletnikov, ki so bili Mažari. Profesorju to seveda ni bilo prav, ker je hotel v tem kraju nekaj časa ostati radi svojih študij. Opreznost kapetanova mu je dala povod, da se je potožil na predumevno nestrpnost Hrvatov celo naproti mažarskim učenjakom. Vrh tega pa se je izjavil v saboru, da se hrvatski učenjaki prav radi ogibljejo ogerskih in da sploh nima nobene zveze med mažarskimi in hrvatskimi profesorji. Ta trditev, ki je deloma resnična, vznemirila je naše vladine kroge že zbog poprejšnjih oponašanj radi odgoja naše mladine, poklicala je nekoliko profesorjev, da so dali protivno izjavo, da se znanstvene zveze goje neprenehoma med različnimi učenimi draštví, kakor tudi med pojedninimi profesorji. Ta izjava seveda ni zadovoljila mažarskih krogov, kajti oni so prepričani, da takih zvez v resnici ni niti obstoji obdenje med mažarskimi in hrvatskimi učenjaki v oni meri, kakor se trdi v omenjeni izjavi. Pa da obstoje tudi res take zveze, ne bi to bilo Mažarom še dovolj; njih zahtev je v tem pogledu čisto nekaj drugega, nego mislijo naši vladini krogi. Mažari razumevajo znanstveno zvezo čisto drugače, nego se med nami tolmači, oni hočejo, da naši književniki in učenjaki pišejo mažarski po mažarskih znanstvenih časopisih, kakor to dela že nekaj časa naš deželni arhivar Bojničić. Ilinc illae lacrimae poslanca Hermana in njegovih drugov, ki hočejo v svojem mažarskem šovinizmu naš hrvatski jezik potisniti v kot, a mažarski postaviti na prvo mesto. Ali v tem pogledu se hudo varajo. Med vsemi našimi učenjaki in spisalji imamo samo enega, ki piše v mažarske liste, in še ta je seveda kot arhivar deloma prisiljen to storiti radi arhiva, v katerem se nahajajo spisi tudi v mažarskem jeziku, pa je potrebno, da jih priobčuje tudi v tem jeziku, sicer piše pa omenjeni arhivar svoje razprave večidel v hrvatskem jeziku, a ravno tako tudi vsi ostali učenjaki. Razun hrvatskega jezika rabijo naši pisatelji za znanstvene razprave rajše latinski, nemški ali pa francoski jezik, ker se tako njihove razprave v učenem svetu razumijo, dočim bi bile v mažarskem jeziku celo mnogo manje pristopne nego v hrvatskem, ki je vsaj slovanskim učenjakom poznat. Tudi v tem pogledu bi nas radi Mažari izolirali ne samo od ostalega Slovanstva nego tudi od drugih naprednih narodov ter nas čisto združili v en narod, kar se jim pa gotovo ne bo de posrečilo. Znanstveno delovanje hrvatskih učenih društev uvažuje se po celem učenem svetu v mnogo večej meri nego to Mažari žele in ravno to jih bo de v oči ter bi radi to prepredili z njihovimi osnovami o složnem delovanju mažarskih in hrvatskih učenih krogov.

Hrvati gotovo ne odbijajo te zveze, v kolikor se more gojiti zares le v znanstvene svrhe, kakor jih ne odbijajo tudi z drugimi narodi. Ali ker Mažari tudi v tej zadevi vsiljujejo nam svojo agresivno politiko, ni potem čudno, da take zveze ne morejo čvrste biti, tudi če katere obstoje, kakor se v omenjeni izjavi trdi. Večidel vseh boljih hrvatskih učenjakov in pisateljev ne mara mnogo za take zveze iz poznatih razlogov, a mi mislimo, da jih bo de bodoče še manje cenili, ker se je pri tej priložnosti jasno pokazalo, kako mažarski krogi razumevajo to zvezo naproti nam. Naša vlada pa se vara, če misli, da se s takimi izjavami more kdo naznaniti v protivni tabor, posebno še, če so tako izjavo dali le neki književniki na željo njeno v svrhu, da se javno mnenje med Mažari deloma umiri.

Politični pregled.

V Ljubljani, 11. februarija.

Pogodba z Ogersko. Kakor je razvidno iz raznih poročil o razpravah avstrijskih deželnih zborov, zahtevajo vsi ljudski zastopniki temeljitih sprememb glede pogodbe mej Avstrijo in Ogersko. Naši in ogerski ministri so se že dalje časa posvetovali o posamnih točkah imenovane pogodbe, toda določilo se ni še nič gotovega kakor se tudi še nihče ni dotikal najvažnejega vprašanja glede določitve obestranskih kvot k skupnim stroškom. Tako vsaj poročajo uradni listi. Na drugi strani se pa razširja

mnenje, da je cela zadeva že poravnana in da je že dovršeno, kar se ima predložiti zbornici. Trdi se pa tudi, da nameravati vladi obstoječo pogodbo podaljšati za jedno leto in še le po pretoku tega časa novima državnima zboroma predložiti to jako kočljivo zadevo. Slednje bi si želeli. Prevažno zadevo naj obravna novi avstrijski parlament, od katerega se sme upati, da bo de boljše znal varovati ljudske koristi, nego sedanji.

Pulszkyjeva zadeva. V ogerski zbornici se vrše poslednje dni zelo burne debate. Na dnevnem redu je namreč neka zelo zamotana zadeva ravnatelja budimpeštanske zbirke slikarskih proizvodov, Karola Pulszkyja. Temu možu je ogerska vlada poverila lepo svoto 432.436 glđ. v ta namen, da si omisli več proizvodov najboljših umetnikov ter jih priredi za muzej lepih umetnostij. S tem denarjem se je podal Karol Pulszky v Italijo ter je, mesto da bi izvrševal svojo nalogo, zapravljal državni denar ter se prav dobro zabaval. Sem pa tje je res tudi poslal kako sliko, ki pa ni imela nikake vrednosti. Pred nedavnim časom se je vrnil v Budimpešto in sedaj se je pokazalo, da je zapravil malo ne ves poverjeni mu denar. Poslanec graf Apponyi je gledé te zadeve interpeleoval ministerskega predsednika ter predlagal, naj se izvoli izmej poslancev posebna komisija, ki bo vso stvar natančno preiskala in na to pozvala vlado na odgovor. Interpelant je utemeljeval svoj predlog s tem, da je vlada izročila toliko svoto brez potrebnega dovoljenja in še celo brez vsakega nadzorstva. Teh nerednostij pa ni kriva samo sedanja vlada, ampak tudi bivša ministra Csaki in Wekerle ter predsednik najvišjega računskega dvora. Umljivo je, da je graf Apponyi s svojo interpelacijo jako neljubo obregnil ministerskega predsednika, ki se skuša na vse možne načine oprati pred zbornico. Ker mu je pa dobro znano, da ne more ovreči očitnih dokazov, je izjavil, da je Pulszky že dalje časa na duhu bolan in da ga bo de dal zdravniško preiskati. Stvar je vsekako zelo kočljiva, toda ako pomislimo, da ima sedanja vlada povsodi dovolj privržencev, ki jej sledé čez drn in strn, in da se bodo tudi zdravniški izvedenci dali pregovoriti in izdali za vlado ugodno spričevalo, tedaj je skoro gotovo, da se bo de brez večjih ovir rešila iz nastavljenih zanj.

Splošen štrajk v Berlinu. Po zadnjem poročilu iz Berlinu je ustavilo delo blizu 10.000 krojačev, ker so jim židovski konfekcionarji znatno znižali že itak zelo skromne plače. — Jednako so se uprli tesarji in klobučarji, ki zahtevajo deveturno delo in povišanje plače. — Število vseh štrajkujočih znaša blizu 20.000, ki prirejajo razne shode ter se posvetujejo o svojih težnjah. Iz ravnanja podjetnikov je pa razvidno, da jim je štrajk nastal ob zelo ugodnem času, ker je jeden izmej njih celo izjavil, da je pripravljen podariti delavskemu zakladu 10.000 mark. Skoro gotovo imajo dotični tovarnarji vsa svoja skladišča natlačena z raznim blagom, in mesto da bi odpustili delavce iz službe, so jih z znižanjem plače prisilili k štrajku.

Anglija in Transvaal. Iz Londona se poroča, da je predsednik Krüger vsprejel povabilo Chamberlainovo, naj pride na Angleško, koder se bodo vršila pogajanja gledé transvaalskih zadev, ako v to dovoli transvaalski ljudski zbor. Ta pa baje ni prav prijazen temu koraku svojega predsednika. Točke, gledé katerih se bo de pogajal z angleško vlado, bo de mu določil ljudski zbor.

Na Kubi vladajo še vedno take razmere, kakoršne so bile ob prihodu novoimenovanega vrhovnega poveljnika Weylerja. Uradna poročila naznanjajo skoro sleherni dan zmage španskih vojakov nad vstaši, toda do odločilnega boja vendar še ni prišlo. — Včerajšnje brzozjavno poročilo iz Havane pravi, da je poveljnik Segura popolno premagal 4000 mož broječo vstaško četo pod vodstvom Macejevim. Padlo je v tem boju 88 vstašev in 7 španskih vojakov. Ze iz tega poročila je razvidno, da so uradna poročila večinoma pretirana in torej neresnična.

Položaj v Afriki. Po zadnjih poročilih iz Masave je prelozil general Baratieri svoj glavni tabor iz Adigrata v bližino mesta Asmare. Baratieri je namreč uvidel, da je zanj jako neugoden korak, katerega so storili pred nekaj dnevi Soanci, ko so zasedli trdnjavi Aduo in Aksum ter mu na ta način zaprli pot v Asmaro. Italijani so torej morali ostaviti Adigrat skoro v enakih okolnostih, kakor Makale in si s tem pridobili zopet jedno onih „zaslug“, katerih nikdar ne morejo prehaliti italijanski uradni listi. Abesinci so pa nasprotno dosegli zopet precejšen vseh, ker so potisnili svoje nasprotnike z

nova za nekaj kilometrov proti srednjemu morju. To je tudi prav jasno uvidel general Baratieri, kajti brzojavil je italijanski vladi, da želi v kratkem novih močij. — Ministerski svet italijanski se je posvetoval v sobotni, nad tri ure trajajoči seji o afriški zadevi ter konečno na predlog Crispijev sklenil, da se mora nadaljevati vojska tako dolgo, dokler ni premagan kralj Menelik. Ta sklep ministerskega sveta je zopet jeden onih korakov, katerih krute posledice čuti lačno italijansko ljudstvo.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 11. februarija.

(Deželni zbor kranjski.) V nadaljni razpravi o deželnem proračunu je prišlo do dolge debate pri podporah dramatičnemu društvu in nemškemu „Theaterverein“. — Finančni odsek je predlagal vsakemu društvu po 6000 gl. — V imenu katoliško-narodne stranke je stavil poslanec Kalan predlog, naj se dramatičnemu društvu za izredne troške pri operi in za pridobitev v versko-nravnem in umetnostnem oziru dobrih, našemu narodu primernih dram. proizvodov dovoli 6000 gl., za nemško gledališče pa le 3000 gl., ker nima opere, torej ni toliko troškov, in ker nikakor ne gre, v jedno vrsto staviti slovensko in nemško gledališče. — Dr. Tavčar je v imenu „radikalne“ stranke izjavil, da bodo glasovali tudi za 6000 gl. za nemško gledališče. In res je vsa „napredno-narodna“ stranka, ki je varstvo narodnosti vzela v monopol, glasovala soglasno za večjo svoto 6000 gl. za nemško gledališče. — Vsi so se udali komandu častnega meščana ljubljanskega, barona Schwegelna, vzlasti ker je to tako toplo priporočal najudanejši sluga Schweglov, dr. Tavčar, ki ne sme pozabiti, da je po milosti barona Schwegelna in po milosti lastnega glasu z jednim glasom večine bil izvoljen v deželni odbor. To je jako značilno za „narodno“ našo stranko.

(Za Mesarjev spominek) so nadalje darovali gg. poslanci: Lukman 5 gl., grof Barbo 3 gl., grof Ervin Auersperg 2 gl., grof Leon Auersperg 2 gl., baron Lichtenberg 2 gl., plem. Langer 2 gl., baron Žvegelj 2 gl., baron Wurzbach 2 gl., dr. Schaffer 1 gl., Murnik 5 gl., Hribar 2 gl., dr. Tavčar 2 gl., dr. Majaron 2 gl., Globočnik 2 gl., Grasselli 1 gl., Lenarčič 1 gl., Loy 1 gl., Perdan 3 gl., Kersnik 1 gl., tedaj 41 gl., in z zadnjimi izkazanimi 52 gl. skupaj 93 gl.

(Ljubljanske srednje šole) zaključijo prvo poluletje v soboto 15. febr.

(Glavni vojaški nabori) se vrše letos na Kranjskem po nastopnem redu: 2. in 3. marca v Radovljici, 4., 5. in 6. marca v Kranju, 7., 8. in 9. marca v Škofji Loki, 10., 11., 12. in 13. marca v Ljubljani za sodnji okraj ljubljanske okolice, 14., 15. in 16. marca na Vrhniki, 17. in 18. marca v Ljubljani za mesto Ljubljana, 20. in 21. marca na Prevojah, 23., 24., 25. in 26. marca v Kamniku, 27. marca v Velikih Laščah, 28., 29. in 30. marca v Ribnici, 31. marca in 1. aprila v Kočevju, 7. aprila v Crnomlju, 8. aprila v Metliki, 10., 11., 12. in 13. aprila v Novem-Mestu, 14. aprila v Žužemberku, 15. aprila v Trebnjem, 17. in 18. aprila v Mokronogu, 20. aprila v Kostanjevici, 22. in 23. aprila na Krškem, 24. aprila v Radečah, 25., 26. in 27. aprila v Litiji, 29. in 30. aprila v Višnji Gori, 16. in 17. aprila v Vipavi, 18., 19., 20. in 21. aprila v Postojini, 22. in 23. aprila v Ilir. Bistrici, 24. in 25. aprila v Logatcu, 27. in 28. aprila v Idriji in 30. aprila v Ložu.

(Kože.) Iz Vrha pri Vinici se javlja, da so se pojavile kože tudi pri nekem otroku v Daljnijnjihah, župnije Vrhovske. Hiša je zavarovana po čuvajih, da se ne bi naprej širile kože po selu. Prej kot ne, naselile so se te kože iz onestrane Kolpe t. j. iz Hrvatske. — Ko bi na hrvatske strani tako stroge naredbe bile kakor so na Kranjskem, kadar se pojavijo kože, v početku bi jih zadušili. — Žalibog, da se malo gleda, ali nič ne snajžijo po hišah. Stokrat priporočaj v šoli: znažiti, čistiti je treba obleko, sobo in vsako stvar v hiši, v kleti, hlevu in vsakej shrambi zjutraj in ako je treba večkrat čez dan prezračiti sobo, pa le malo izda beseda. Slabo ti pride, ko stopiš v zaduhlo sobo, posebno po zimi. K sreči, da imajo po kmetih sem in tje kako šipo razbito,

da saj skozi isto prihaja v sobo čisti zrak. Čisti, sveži zrak je namreč podlaga zdravju in obrambno sredstvo proti vsakovrstnim kužnim boleznim. To velja i za kmetijske in pogosto nasejane mestne hiše.

(Srečolev) s 7000 kartami po 15 kr. je dovlilo finančno ministerstvo delavskemu bralnemu društvu v Idriji. Čisti donesek se boče porabil za naravno obleke za revne učence.

(Prememba uredništva.) Odgovorno uredništvo „Mira“ je prevzel gosp. Ivan Teršelič. — G. Filip Haderlap sedaj ni z listom več v zvezi, zato naj se pošilja naročnina in vsi dopisi: Upravništvu „Mira“ v hiši družbe sv. Mohora v Celovcu.

(14leten deček — morilec!) S Koroškega: Strašen dogodek se poroča iz Kotarč. 14letni učenec J. Domenig kupil si je na skrivnem samokres (revolver). Dne 2. t. m. je s tremi drugimi fanti šel na lov na vrane. Ker pa vrane niso marale čakati mladih lovecev, streljali so na tarčo. Pri tem se je zgodila strašna nesreča, da je Domenig ustrelil součenca Fr. Kalsberger, iste starosti, skozi glavo. Obležal je na mestu mrtev. Drugi fantje, spoznavši, kaj so storili, so pobegnili. Umorjenega fanta je našel slučajno došli duhovnik, ga vzdignil na voz in pripeljal prestrašeni materi, revni šivilji. — Pazite na mladino!

(Goriške novice.) Veleč. gosp. Andrej Pavlica, stolni vikar v Gorici je zvršil 3. rigoroz. — Vojaški nabor na Goriškem bo letos tako-le: 2. in 3. marca v Gradišču, 4. in 5. v Korminu, 6. in 7. v Gorici (za mesto), 9., 10., 11. in 12. za goriško okolico, 13. in 14. v Ajdovščini, 16. in 17. v Kanalu, 18., 20. in 21. v Tolminu, 23. v Bovcu, 26. v Cirknem, 10. in 11. aprila v Sežani, 13. in 14. v Komnu, 22. in 23. v Trzinu in 24., 25. in 27. v Crvinjanu. — V četrtek so slovenski lepaki s podpisom Rinaldinja naznanjali slovenskim starišem, da se je dne 20. jan. odprla podturnska slovenska šola. Tedaj 14 dnij potem!

(Iz Gorice) se nam piše: Židovski „Corriere di Gorizia“ obrača plašč po vetru. Ko je uvidel značajnost in odločno voljo goriških Slovencev, da ne pošljejo pod nobenim pogojem svojih otrok se šolat v podturnsko vojašnico-bolnišnico, je klical vlado na pomoč proti Slovincem-puntarjem. — Sedaj, ko je brzojav v „Reichspost“ z dne 6. t. m. javljal širšemu svetu, da deželni laški poslanci nočejo dovoliti Slovincem podpore za slovensko obrtno šolo, ter da so Slovenci radovedni, bo-li vlada silila. Labe dovoliti Slovincem naprošenih podpor, ali ko bi vlada tega ne storila, bo-li vlada — da ohrani mir — iz svoje blagajnice dala Slovincem primerno podporo, piše breznačajni židovski list, da Slovenci hočejo primorati vlado, da dá, česar Lahji nočejo dovoliti Slovincem. Jedenkrat kliče sam vlado na pomoč proti Slovincem, drugikrat pa zameri Slovincem, ko prosijo vlado podpore zase, ne proti Lahom. Treba znati. — Vladi je mnogo na miru mej goriškimi Slovenci in Lahji. Ko so dvakrat odšli laški poslanci iz deželne zbornice, prvokrat, ker niso umeli, kaj Slovenci tirjajo, drugikrat, ko niso hoteli dovoliti Slovincem podpore za obrtniško šolo, — že je prispel v Gorico c. kr. namestnik vitez Rinaldini pomirit razburjene duhove. Dobro! Vsaj vé vlada, da na Primorskem ni vse pravravno radi perečega narodnega vprašanja, da pri sedanjih razmerah trpe le deželne koristi, da treba, ako hoče odpomoči, korenito preosnovati zistem. Tudi pridobitev. — Pustnjaški odbor je obljubil najbolj lenemu in umetno prirejenemu vozu s šemami — 150 kron; najbolj priličnemu vozu s šemami 100 kron; najlepšemu spremstvu 12 oseb ošemljenih ali v navadnej noči 25 butelj. Kaj nameruje odbor z razpisanimi darili, pomnožiti nedolžno pustno veselje, ali vedno bolj razpraviti že sedaj npravno mlačne ter propale Goričane? „Corriere“ in za njim „Ecco“ pišejo, da se slovenski otroci pretepajo z laškimi radi narodnostne mržnje. Imen ne povedo. Tudi način hujskanja! Pisarija „Corriere“ mora vsacemu človeku „di buon senso“, kar tako rad povdarja, že presejati. Ako poroča kaj o Slovincih, sname rokavice, nobeden izraz ni preoster, prežaljiv. Izrazi kakor „brutalita“ itd. so navadni. Ako piše o Lahih, ter poroča o kakem činu ki ni v čast „all' avita col

tura“, natakne svilene rokavice, vse olupša, osladi, oblaži, zmanjša, opraviči, ako treba tudi lažljivo vtaji. Dvojna mera! V Rifenbergu je pustila v ponedeljek teden mati 4letno deklico samo na ognjišču in šla po opravilu. Ko se je vrnila, našla jo je z gorečo obleko. V torek potem je deklica umrla v goriške ženske bolnišnici za opeklinami. Da bi bili stariši bolj pazljivi in previdni, bi se ne dogajale take grozne smrti. — Vreme imamo v Gorici tako, da si lepšega ni misliti, ni želeti ne moremo. Da bi le še trajalo!

(Neverjetno, toda resnično.) „Deutsches Volksblatt“ prinesel je to-le notico: Meseca decembra 1895 ni bilo na Dunaji v cerkvah „Am Hof“, „St. Michael“ in „St. Peter“ nobene poroke, in v vseh sedmih cerkvah notranjega mesta so bile samo štiri, nasprotno pa se je poročilo v judovskem tempelnu notranjega mesta 68 parov. Te številke dokazujejo bolj kakor cele knjige za opravičenje antisemitizma

Narodno gospodarstvo.

Naši gospodarski odnošaji.

Iz Zagreba 8. febr.

V zadnjem saborskem zasedanju se je oglasil prigodom proračunske razprave tudi baron Pavel Rauch, do nedavna privrženec sedanje vlade, sedaj pa njen protivnik, ne samo na političnem, nego tudi posebno na gospodarskem polju. Glede gospodarskih vprašanj se ni omenjeni virilni zastopnik nobenkrat slagal z današnjo vlado, pa tudi v deželni zbor ni prihajal, ker ni hotel napadati vlade, kajti v političnem pogledu je bil z njo sporazumen kot pravi privrženec Mažarov. Ko se je pa v zadnjem zasedanju hrvatskega sabora ločil zastopnik Ornković iz kluba narodne stranke, češ, da ona ne brani dovoljno zveze z Ogersko, pridružil se mu je tudi baron Pavel Rauch, prišel v sabor, ter se izjavil protivnikom sedanjega zistema. V svojem govoru se je ogibal političnih izjav, nego je kritiziral vladino delovanje na gospodarskem polju. Ta kritika je bila pa prav ostra, ali pravična, kajti baron Rauch je veleposestnik in dober gospodar ter pozna prav dobro gospodarske zadeve v naši zemlji. On je razpravljal v svojem govoru samo o ameriški trto-reji in pa o konjereji, za katero se pri nas vrlo mnogo troši ali brez pravega vspeha, ker vlada ne pazi v tem pogledu na pravi red. Da je omenjeni zastopnik razpravljal tudi o drugih strokah gospodarstva, bila bi slika njegovega opisa še mnogo žalostnejša, kajti v resnici v gospodarskem pogledu nazadujemo. Vladni listi so seveda pobijali izjave zastopnikove, ali v saboru mu je odgovarjal samo oddelni predstojnik za notranje zadeve, seveda po navadi v protivnem smislu, da je vse, kar je vlada do zdaj storila za gospodarski razvitek zemlje, v najboljem redu. Kasneje je zastopnik baron Rauch skušal pobiti odgovor predstojnika v „Agrar Tagblatt“, ker ni mogel to storiti v saboru, ali članek njegov je bil zaplenjen in nadaljevanje članka ustavljeno. Censura je pri nas že tako ostra, da se plenijo celo članki, ki razpravljajo gospodarska vprašanja.

In vendar je pri nas, v poljedelski deželi, neobhodno potrebno, da se taka vprašanja prav pogostoma spravljajo na dan in da se opiše stanje tako, kakoršno je v resnici, ne pa da se hvali, kar je slabo, ali pa molči o vsem, kar bi bilo potrebno znati. Naši listi se morda zares le preveč bavijo s politiko, a važna gospodarska vprašanja zanemarjajo. Ne trdimo tega brez razloga posebno pri vladnih časopisih, ki neprenehoma trdijo, da pod sedanjo vlado vse tako lepo napreduje, da se blagostanje množi, kar dokazuje najbolje deželni proračun, ki izkazuje vsako leto večje dohodke. Je li pa je večji dohodek tudi zares znamenje blagostanja? Kaj je rekel o tem neki zastopnik vladne stranke? Dohodki Hrvatske se množé na račun najnovejšega davka točarine, katera naše občine ubija in pokončuje. To je najboljši dokaz, kako misli o blagostanju našem sama vladna stranka.

Naše gospodarstveno stanje se v zadnjih desetih letih ni niti najmanje vzdignilo, v mnogem pogledu je celo nazadovalo. Najboljši dokaz so nam osiromašene vasi in trgovska mesta. Imen nočemo navesti, ker se je o tem že večkrat pisalo. Kako je

Menjalnica bančnega zavoda

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v kurzem listu
zaznamovanih
menic in vrednostij

Schelhammer & Schattera

Wien,

I. Bezirk,

Stefansplatz

Nr. 11, Parterre

naša uprava malo storila za napredek našega prebivalstva okoli večjih rek, je najboljši dokaz lanska grozna povodenj, ki je celo zapretila glavnemu mestu Zagrebu.

Kaka je struga Save v največji bližini Zagreba? Je li se more v kulturnih zemljah kaj takega trpeti? A kakšni so drugi kraji ob Savi in drugih naših rekah? Kje se vidi tukaj blagoslovljena roka današnje naše vlade? Lahko je odpirati kulturne zavode, za katere ni bilo treba trošiti iz deželnega proračuna niti novčiča, ali pa se za-nje upotrebil denar iz naših zaklad, ter si tako prisvajati slavo navideznega kulturnega napredka. A kakšno pa je ozadje? Zapuščena polja, močvirja, raztrgane vasi in na mestih tudi lačen narod. Dobro bi bilo zares, da se v našem saboru najde več takšnih mož, kakor je baron Rauch, ki bi se hoteli baviti z gospodarskimi vprašanji v večji meri, nego do zdaj. Pri tem pa seveda ne mislimo, da bi se borba za naše pravice opustila, le-ta se ima nadaljevati s tisto odločnostjo, kakor do zdaj. Na tak način bi bila vlada prisiljena, vendar nekaj storiti za naše tako zanemarjene gospodarske odnošaje.

Telegrami.

Dunaj, 10. februarija. Cesar se je povrnil danes zvečer ob 9. uri iz Welsa.

Dunaj, 10. februarija. Bolgarska princezinja Marija Lujiza je odpotovala danes popoldne v Nizzo.

Dunaj, 10. februarija. Deželna zbornica v Brnu in Ornovicah sta danes zaključila zasedanje.

Belgrad, 10. februarija. V današnji seji skupščine se je prebral kraljev ukaz, s katerim se vlada pooblašča, da predloži načrt glede preosnove ustave.

Monakovo, 10. februarija. Finančni odsek je dovolil svoto 240.000 mark za napravo telefonske zveze mej Dunajem in Frankobrodom.

Kolonija, 10. februarija. „Köln. Zeitg.“ se poroča iz Petrograda: V merodajnih krogih se zagotavlja, da bode Rusija takoj pripoznala princa Ferdinanda bolgarskim knezom, kakor hitro stori sultan prvi korak.

Petrograd, 10. februarija. „Novoje Vremja“ se poroča iz Vladivostoka, da je navstal na otoku Formoza splošen upor. 10.000 vstašev napada vasi, pokončuje železnične in brzojavne naprave in se odločno protivi vladnim odredbam. Sedma japonska brigada je dospela v Kelong. Položaj postaja vedno resnejši.

Madrid, 10. februarija. Mestni prefekt in predsednik mestnega sveta sta vložila ostavko, katera se je vsprejela.

Madrid, 10. februarija. Danes ob 9^{1/2}. uri se je razpočil nad mestom meteor. Vsled tega je navstala mej prebivalstvom velika razburjenost, ki je menilo, da je potres. V tobačni tovarni in v raznih šolah je ponesrečenih več oseb. Porušenih je tudi nekaj hiš.

Carigrad, 10. februarija. Stoilov se je pred odhodom poslovil od sultana, ki je podaril za princa Ferdinanda oljnat sliko. Ž njim vred sta odpotovala divizijska generala Muzafer-paša in Kostaki Karateodori.

Hennebergova svila

— pristna le, ako se naroči neposredno od moje tovarne — črna, bela in barvena, od 35 kr. do gl. 14.65 meter, — gladka, progasta, križasta, vzorčasta, damasti itd. (okoli 240 raznih kakovosti in 2000 raznih bój, vzorcev itd.) poštne in carine proste na dom. Vzorec obratno. Dvojni plameni porto v Švicco.

Tovarne za svilo G. Henneberg
25 (e. in kr. dvorni zalagatelj) v Carihu. 8-1 1

Umrli so:

7. februarija. Frančiška Ahlin, posestnica, 59 let, Karlovska cesta 20, kap.

8. februarija. Valentin Mavec, delavec, 52 let, Reber 6, jetika. — Albert Uran, lončarjev sin, 2 leti, Tržaška cesta 19, meningitis basilaris.

9. februarija. Herman Oswald, kavarnarjev sin, 1^{1/2} leta, Kongresni trg 1, božjast pri opeklini.

10. februarija. Ivan Kozamernik, čevljarjev sin, 4 leta, Cerkevne ulice 21, škrlatica. — Leopold Kosirnik, delavec, 10 ur, Tržaška cesta 35, oslabljenje.

V otroški bolnišnici:

10. februarija. Ivan Duhovnik, posestnikov sin, 14 mesecev, driska.

Tujci.

9. februarija.

Pri **Slonu**: Benesak, Strassacker, Herz z Dunaja. — Sonnenberg iz Čakovca. — Leder iz Grada. — Heindlhofer z Reke. — Slavjansky iz Moskve. — Majdič iz Domžal.

Pri **Maliču**: Taveles z Dunaja. — Diamant iz Budimpešte. — Rott iz Budimpešte. — Wimselic iz Berolina. — Baum iz Plzna. — Klein iz Banjaluke. — Vries iz Hamburg-a. Kinsky iz Gorice.

Pri **Lloydu**: Mustar iz Rašice. — Seebacher iz Celovca. — Müller z Osaj. — Sisar iz Toplice.

Pri **Južnem kolodvoru**: Stamatiz iz Mokronoga. — Zupančič iz Beljaka.

Pri **bavarskem dvoru**: Vomberger iz Cirkelj. — Zarec iz Tržiča.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
10	9. zvečer	746.3	+0.1	sl. vzh.	jasno	
11	7. zjutraj	746.3	-5.0	sr. vjvzh.	jasno	0.0
	2. popol.	744.9	+8.5	sl. jvzh.	"	"

Srednja večerajna temperatura +0.2°, in za 0.9° nad normalom.



111 1-1

Apolonija Lužar roj. Ferlič naznanja sorodnikom prijateljem in znancem prežalostno vest o smrti njenega ljubljenega, nepozabnega soproga, ozir. sina, svaka in strijca, gospoda

Franca Lužar-ja

c. kr. sednijski sluga in posestnik

kateri je dne 10. svečana ob 2. uri popoldne po dolgotrajni in jako mučni bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoče, v 45 letu dobe svoje, popolnoma udan v voljo božjo, mirno zaspal v Gospodu.

Pogreb bode v sredo, dne 12. svečana, ob 4. uri popoldne.

Sv. maše za dušo rajnega se bodo brale v raznih cerkvah.

Prerano umrli bode priporočen v blag spomin in molitev.

Zatičina, dne 11. svečana 1896.

720 52

Zahvala.

109 1-1

P. i. odboru „plesnega venčka z dne 8. febr. v sodrujni s kočijami, strojniki in služabniki v kazinskem steklenem salonu“ s tem izraža najtoplejšo zahvalo za poslanih 12 gl. v korist deklitke sirotišnice na Poljanah

vodstvo Lichtenthurnove deklitke sirotišnice.

Zahvala.

110 1-1

Nova monštranca pri uršulinkah v Škofji Loki je res — krasno delo. Zato izrekam podpisani najtoplejšo zahvalo prečast. gosp. kanoniku **Flišu**, pod čegar vodstvom se je delo vrtilo, in gosp. **Ivanu Kregarju**, kateri je zopet pokazal, da je za izdelovanje pasarskih del vreden vsega priporočila.

V Škofji Loki, dne 10. februarija 1896.

Feliks Zavodnik,

vodja in špiritual pri uršulinkah.

Izdelovanje vreč iz najboljšega papirja.

Otvoritev in priporočilo.

P. n. občinstvu uljudno naznanjam, da sem otvoril meseca prosinca t. l.

trgovino s papirjem in delavnico za izdelovanje papirnih vreč.

Priporočuj se slavnemu občinstvu v mnogobrojno naročbo, zagotavljam, da bodem vse svoje naročnike skrbno, solidno in po nizki ceni postregel.

Odlinim spoštovanjem

104 3-2

Josip Petrič,
Vegove ulice šte. 8.

Točna postrežba.

Priporočilo.

Radi razrušenja poslopja v Špitalskih ulicah moral bodem v kratkem izprazniti prodajnico, radi tega pa sem primoran svojo

zalogo norimberskega, galanterijskega blaga in igrač

razprodati pod tovarniško ceno.

Priporočam se torej in nadejam prav obilega obiska.

Spoštovanjem

92 3-3

F. M. Schmitt.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Doktorja pl. Trnkóczy-ja zeliščni sirop

imenovan tudi

sok za prsi, pluća in zoper kašelj

priljubljen iz

planinskih zelišč in lahko razstopljivega vapnenega železa.

Steklenica z navodilom o porabi 56 kr., 12 stekl. 5 gl.

Dobiva se v 734 8

lekarni Trnkóczy-jevi poleg mestne hiše v Ljubljani.

Pošilja se z obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradcu.

Dunajska borza.

Dne 11. februarija.

Skupni državni dolg v notah	101 gl. — kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 " 10
Avstrijska zlata renta 4%	122 " 20
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101 " 40
Ogerska zlata renta 4%	122 " 30
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99 " 15
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gl.	1004 " —
Kreditne delnice, 160 gl.	382 " 25
London vista	120 " 85
Nemški dr. bankovci za 100 m. nem. dr. velj.	59 " 05
30 mark	11 " 80
20 frankov (napoleonador)	9 " 56 1/2
Italijanski bankovci	43 " 85
C. kr. cekini	5 " 67

Dne 10. februarija.

4% državne srečke l. 1854, 250 gl.	151 gl. — kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gl.	153 " 50
Državne srečke l. 1864, 100 gl.	192 " 50
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 " —
Tisne srečke 4%, 100 gl.	142 " —
Dunavske vravnave srečke 5%	128 " 25
Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	107 " —
Posojilo goriškega mesta	112 " —
4% kranjsko deželno posojilo	98 " 60
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 " 35
Priporočilne obveznice državne železnice	324 " —
" " južne železnice 3%	169 " 70
" " južne železnice 5%	130 " 90
" " dolenskih železnic 4%	99 " 50

Kreditne srečke, 100 gl.	197 gl. — kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gl.	135 " —
Avstrijskega rudičnega križa srečke, 10 gl.	18 " 50
Rudolfove srečke, 10 gl.	23 " 75
Salmove srečke, 40 gl.	67 " 50
St. Genois srečke, 40 gl.	73 " —
Waldsteinove srečke, 20 gl.	54 " —
Ljubljanske srečke	23 " 25
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gl.	174 " 20
Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3460 " —
Akcije tržaškega Lloyda, 500 gl.	468 " —
Akcije južne železnice, 200 gl. sr.	102 " 75
Dunajskih lokal. železnice delniška družba	65 " —
Montanska družba avstr. plan.	87 " 50
Trboveljska premogarska družba, 70 gl.	170 " —
Papirnih rubljev 100	125 " 50

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri krebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariabifflerstrasse 74 B.

Pojasnila vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kurirnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestal sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnih.